

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

Inkarnācijas mērķis ir atjaunot cilvēka sadraudzību ar Dievu

Reimars A.C.Šulcs

Jāņa vēsts: sadraudzība

„Kas no sākuma bija, ko esam dzirdējuši, ko savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši un mūsu rokas ir aptaustījušas, dzīvības vārdu... to pasludinām arī jums, lai arī jūs būtu sadraudzībā ar mums. Un mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un viņa dēlu Jēzu Kristu.” (1.Jāņa 1:1,3.)

Ir divi svarīgi iemesli, kādēļ apustulis Jānis atstāja mums savu pirmo vēstuli. Pirmais bija doktrīnas noskaidrošana un otrais – garīgā bagātināšana. Paskatīsimies uz katru no tiem atsevišķi.

Pirmdraudzi apdraudēja doktrinārās herēzes.

Pirmais doktrinārais uzbrukums nāca no judaistiem. Tie bija mesiāniskie jūdi vai tie, kuri konvertējās kristietībā un centās jaunajā ticībā –kristietībā –ievieš jūdu reliģijas mācības, rituālus un praksi. Apustulis Pāvils īpaši runā par šīm problēmām savās trīspadsmit vēstulēs. Otrais doktrinārais uzbrukums nāca no pagāniem, no gnosticisma. Tā bija ticība, kas kombinēja austrumu reliģijas ar grieķu filozofiju un tagad šim maisījumam centās pievienot kristietību. Daudzi agnostiķi uzskatīja, ka Jēzus patiesībā nebija nācis miesā. Jānim bija prātā šī strauji pieaugošā cilvēku grupa, kad viņš sāka savu vēstuli ar vārdiem: „Kas no sākuma bija, ko esam dzirdējuši, ko savām acīm redzējuši, ko mūsu rokas ir aptaustījušas „dzīvības vārdu”.

Citiem vārdiem runājot, Jānis teica: „Klausieties, nestāstiet man, ka Jēzus inkarnācija bija viltota! Es biju klāt. Es redzēju Jēzu ar savām acīm, dzirdēju viņu

ar savām ausīm, pieskāros viņam, un viņš pieskārās man. Jēzus bija pilnīgs cilvēks un pilnīgs Dievs. Ikviens, kurš netic, ka Jēzus ir nācis miesā, ir melis, un tam ir antikrista gars (1.Jāņa 2:22;4;3)”.

Tas pieved mūs pie otrās šīs vēstules rakstīšanas iemesla.

Mums katru dienu var būt ļoti tuva personīga sadraudzība ar Jēzu. Jānis mums saka:” Jums ik dienas var būt tikpat tuva un personīga sadraudzība ar Jēzu kā bija mums, apustuļiem. Viņš staigāja uz zemes un pat vēl tuvākas attiecības, kad viņš atgriezās pie Tēva.

Es gribu, lai jums būtu tāda sadraudzība, lai jūsu prieks būtu pilnīgs (1.Jāņa 1:4)” Ak, šis brīnišķīgais vārds „saudraudzība”!

Draugs, vai tev ir sadraudzība ar Dievu? Vai tu to vēlies? Ja apustuļiem tā bija pat 40 gadus pēc Jēzus atgriešanās debesīs, kādēļ lai tev tās nebūtu?

Sirdsskaidrība - ceļš uz sadraudzību. Lai būtu Svētā Gara sadraudzība, kā to agrāk mēdza saukt, ir jāstaigā gaismā. Jānis saka: „Dievs ir gaisma un viņā nav nekādas tumsības” (1.Jāņa1:5), pat ne mazākās ēnas. Viņš vēl raksta: “Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu, un dzīvojam tumsībā, tad melojam.. Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā...” (6.-7.lpp.)

Saudraudzība ar Dievu un Jēzu jeb Svētā Gara sadraudzība vienam ar otru var tikt piedzīvota vienīgi gaismā, pilnīgā gaismā. **Tādēļ tam, kurš vēlas piedzīvot šo sadraudzību, nepieciešama spēcīga, visam pārejoša vēlēšanās būt šķīstam.**

Fakts, ka šo visaugstāko ilgu pietrūkst daudzu moderno kristiešu dzīvēs, ir redzams viņu ģērbšanās stilā, tajā, ko viņi skatās televizorā, mūzikā, kāda tiek

spēlēta baznīcā, jokos un bezrūpībā, kāda vērojama svētdienskolā un prioritātēs, kuru sarakstā pat nav ietvertas ilgas pēc šķīstības. Šķīstības trūkumu kristietībā parāda daudzi mācītāji, un televīzijas evaņģēlisti, kuriem vairāk rūp gūt atzinību, uzcelt lielākas baznīcas, pārdot vairāk savu grāmatu, un ierakstu kasešu nekā būt šķīstiem, mirdzoši skaidriem. Ir tik daudz nešķīstu motīvu.

Ak, vai jūs spējat dzirdēt Jāni, kuru Jēzus tik sirsnīgi mīlēja (Jāņa 13:23;20:2), saucam draudzi būt šķīstai, lai tā varētu būt svēta līgava sadraudzībai ar savu mīļoto līgavaini?

Draugs, ja tu mērķi būt sirds skaidram nestādi augstāk par savām sirds vēlmēm, tu pazaudēsi sadraudzību ar Dievu, vissvarīgāko lietu, kuras dēļ esi piedzimis no jauna!

Dievs vēlas, lai esam šķīsti. Kamēr tādi neesam, nevaram redzēt Dievu. To Jēzus teica kalna svētumā: "Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs" (M 5:8). Mums jābūt šķīstām sirdīm, domām un motīviem. Sirdsskaidrība paver ceļu staigāšanai gaismā, kas ievēd sadraudzībā ar Dievu un Viņa dēlu Jēzu Kristu un tas sagatavo mūs redzēt Dievu. Cik skaisti šajā sakarā iederas Jāņa Kebles dziesma: „Svētīgi sirdsskaidrie, jo tie mūsu Dievu redzēs, tā Kunga noslēpumu zinās: viņu dvēseles apslēptas Kristū.”

Kā kļūt šķīstam?

Šeit, tāpat kā vairumā garīgās izpausmes jomās, ir vieta gan cilvēka, gan Dieva darbam.

A .Šķīstība : cilvēka darbs.

1. Jāņa 3:2-3 Jānis raksta, ka visi, kas gaida Jēzus parādīšanos, šķīsta sevi tā, kā Kristus ir šķīstīts. Ir lietas, ko Jēzus nevar un nedarīs jūsu vietā. Jauniete, Jēzus nenovilks savu nepiedienīgo apģērbu! Tev pašai tas jāizdara. Jaunieti, Jēzus nepārtrauks tavas bezdievīgās attiecības ar jaunu meiteni. Tev

pašam tas jāizdara. Jēzus neizslēgs radio vai televizoru, kad tur tiek pārraidītas nesvētas lietas. Jums pašiem tas jāizdara. Jēzus neaizvērs durvis, kad atnāks kārdināšana. Jums pašiem tas jāizdara. Jānis runā, ka ikviens cilvēks, kuram ir cerība redzēt Jēzu, kad viņš otrreiz atnāks, šķīsta sevi tā pat kā Jēzus ir šķīsts.

Ir darbs, kas mums pašiem ar tā Kunga palīdzību jāizdara. Ir izgriešanas darbs, kad nocērtam katru zemisku, netīru un ļaunu lietu mūsos. Jānotiek nepārtrauktai radikālai pasaulīgo miesas kārtību krustā sišanai, kā liecina Pāvils par šo nepieciešamību: "Līdz ar Kristu esmu krustā sists un nu nedzīvošu vairs es, bet manī dzīvo Kristus." (Gal.2:20) Mums nepārtraukti jādzēnas pēc šķīstības, jo, to meklējot, mēs, vispirms dzenamies pēc Dieva valstības un viņas taisnības (Mat. 6:33). Meklējot šķīstību, mēs meklējam sadraudzību ar Jēzu, gaismu, kurā nav nekādas tumsības(1.Jāņa 1:5).

Mums jāilgojas pēc šķīstības vairāk kā pēc dzīvesdrauga, izglītības, mājas, mašīnas vai jauna atvaļinājuma. Ja mūsu sirds ir pareizi noskaņota, tad visbriesmīgākā lieta, kas var notikt, ir zaudēt šķīstību. Ja zaudējam šķīstību, Dievs aiziet no mūsu dzīves un ir zudusi mūsu sadraudzība ar viņu. Diemžēl daudzi kristieši ir vairāk izmisuši, kad pazaudē savu suni, māju, dēlu vai dzīvesdraugu, nekā, ja viņi zaudē savu šķīstību, paša Dieva klātbūtni. Viens no iemesliem, kādēļ ķēniņš Dāvids bija vīrs pēc Dieva sirds, meklējams tajā, cik izmisis viņš jutās, kad pazaudēja savu šķīstību. Kad viņš to apjēdza, tad domāja, ka nespēs vairs dzīvot. Dārgais, vai vari atļauties kaut dienu dzīvot bez šķīstības? Par nelaimi daudziem kristiešiem sirdsskaidrības un sadraudzības ar Dievu zaudēšana neko nenozīmē, salīdzinot ar viņu sirds kārtību augļiem.

Kad runa ir par šķīstību, ne tikai mēs paši, bet arī Kristus dara darbu mūsos. Šķīstība ir neiespējama bez Dieva žēlastības un Jēzus asinīm.

13. Šķīstība: Kristus darbs

Kad esam attīstījuši tīrus ieradumus, pārtraukuši netīrām domām un motīviem ļaut mūsos mājot, sākuši staigāt gaismā, un būt sadraudzībā viens ar otru, tad, mans draugs, (visbrīnišķīgākā lieta, kas var notikt) Jēzus Kristus asinis šķīstīs mūs no visiem atlikušajiem grēkiem, no neapzinātajām vainām, kā lasām Ebr. 9:7. Tad būsim tik šķīsti, ka varēsim redzēt Dievu. Par to ir runāts Jāņa 1:7. „Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā, un viņa dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem.”

Ļaujiet dalīties personīgajā pieredzē. Es varu mazgāt savas drēbes. Varu ņemt vecu veļas dēli un berzt uz tā savas bikses ar ziepēm. Tā es darīju savā jaunībā. Jeb es varu lietot modernu veļas mašīnu, lai iztīrītu savas bikses. Kādu dienu, kad manas bikses tika izņemtas no veļas mašīnas, sieva mani pasauca. Turot rokās manas bikses, rādot uz dažiem traipiem, viņa jautāja:” Reimar, kur tu esi bijis? Ko tu darīji? Kā radās šie traipi? Kas tie ir? Tie nav izmazgājušies.”

Īsi sakot, es nespēju izmazgāt traipus. To ir jāizdara kādam citam. Manai sievai ir ķīmikālijas, kas tos var izņemt, un viņa zina, kā tos lietot. Mana sieva spēj iztīrīt visus traipus. Alelujā! Viņa var izdarīt to, ko es nespēju! Es varu izmazgāt līdz zināmai pakāpei, bet es nespēju visu. Un tā pat tas ir, kad sakām „šķīsta sevi”. Mēs varam paveikt daudz, tīrot māju, un Jēzus ir apmierināts, ar mūsu pūlēm. Bet ir grēka traipi, vainas, defekti un nepilnības mūsu sātāniskā mantojuma dēļ, ko vienīgi Jēzus spēj izņemt ārā. Tikai viņš var padarīt mūs pilnīgi tīrus. Vienīgi viņš spēj darīt mūs baltākus par sniegu. Vienīgi viņš var sagatavot mūs kā šķīstu jaunavu sev, svētu un nevainojamu. (Z.Kor. 11:2;Kol.1:22;Jūdās 24).

Staigāt gaismā nozīmē turēt savu sirdi šķīstu. Ja turpinām šķīstīt sevi, mums būs nesalauzta, asinīs mazgāta sadraudzība ar Tēvu, Dēlu un citiem.

Patiešām, tam mēs esam piedzimuši no jauna. Tas dos mums prieku, romantiku un piedzīvojumus kristīgajā dzīvē. Jā, „steigā gaismā! Tā tu iepazīsi

mīlestības sadraudzību. To dot var tikai Dieva Gars, kas mājo debesu gaismā.”
(Bernards Bartons 1784-1849).

Ak, mans draugs, par spīti Bībeles programmām, daudz draudzes locekļi nepierāda, ka viņi būtu pārgājuši no tumsas gaismā un staigātu sadraudzībā ar Tēvu un viņa dēlu Jēzu Kristu. Draudzei nepieciešams atgriezties pie šķīstības, bez kā nav ne Svētā Gara sadraudzības, ne pestīšanas.

Vai šķīstas sirds iegūšana ir tava pirmā prioritāte? Ja nē, lai tā tagad par tādu kļūst. Un nepaies ilgs laiks, kad būsi sirsnīgā sadraudzībā ar Jēzu un tavs prieks būs pilnīgs. Tas būs neizsakāms un godības pilns.